

מרכז סיוע בשבילי / מירב דדיה מולד *

לפני כשנתיים חזרתי ללימודי דוקטורט, התחלתי לכתוב על נושא אחר, ואז התרחשו כל מיני תקלות ומצאתי את עצמי במחשבה: מה אני באמת רוצה לחקור? הדרך למרכז הסיוע הייתה קצרה מאוד, הבנתי שאני רוצה להקדיש את עבודת הדוקטורט לנושא של פגיעה מינית בילדות וכמובן שהתקבלתי בזרועות פתוחות במרכז.

אז גם כשאנחנו הולכות למקומות נוספים כנראה שהמקומות הראשוניים והמעצבים ממשיכים ללוות אותנו לאורך כל הדרך.

זו הזדמנות טובה להגיד תודה למייסדות של המרכז שבזכותן נבנה עבור כולנו בית כזה, ולכל מי ששייכת ושייך למקום הזה והופך אותו למשמעותי עבור כל כך הרבה נשים וגברים.

*מנהלת תוכנית יתד - התוכנית הלאומית לצעירים וצעירות במצבי סיכון, משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים והמנהלת הראשונה של מרכז סיוע תל אביב.

אז הסיפור מתחיל לפני כמעט 25 שנה, אני נשלחת מטעם האוניברסיטה להכשרה מעשית במרכז הסיוע. מעט חוששת לפני ההתחלה, כל חיי פחדתי מאונס... כמו שסוזן בראונמילר טענה - הפחד מאונס מקונן בהווייתה של כל אישה.

מתחילה השנה והמקום מהר מאוד הופך לי לבית, אני מרגישה שהגעתי למקום הנכון, שנותן הקשר והסבר להרבה דברים שחשבתי, הרגשתי אבל לא היו מיושמים. ומהרגע הזה מתחילות עשר שנים של פעילות אינטנסיבית במגוון תפקידים, המרכז מאפשר לי להביא את עצמי, להתנסות, לקבל תמיכה והכי חשוב, להיות חלק מקבוצת נשים וגברים שפועלת ביחד עם מחויבות עצומה לצדק ולתיקון.

המרכז הוא אחד הארגונים שמצליח שנים רבות לתרגם אידאולוגיה לפרקטיקה, לתרגם תפיסות גדולות לעבודה ממש. המקום שבו כל כך הרבה ניגודים דרים בכפיפה אחת, המפגש עם רוע אנושי מחד, לצד נתינה אנושית עצומה מאידך; סוד, גילוי וכאב עמוק לצד תהליכי צמיחה. המקום הזה קודם כל מלמד כל אחת מאתנו מה המשמעות של מורכבות, איך להכיל אותה, איך לחיות איתה.

זה כך כי בתוך הכאב, הרוע, והמציאות המסויטת יש שליחות, חזון, דרך ועמדה ברורה באיזו חברה אנחנו רוצות לחיות. לצד הכאב הבלתי פוסק יש עשייה ואקטיביזם והובלה של שינוי, ואמונה מלאה שבכוחנו לסלול דרכים לקיומה של חברה זו.

במבט לאחור אני מבינה שהמרכז נכנס לחיי בשלב קריטי בהתפתחות ובלי ספק, עיצב את חיי והשפיע רבות על תודעתי האישית, החברתית והפוליטית. מהרגע שאנחנו מרכיבות את המשקפיים האלו, אנו רואות חד וברור, וכבר אי אפשר לשתף פעולה עם ההכחשה והניתוק במרחב הציבורי. זה מניע אותנו לפעולה.

והפעולה מתאפשרת הודות למרקם אנושי נדיר של נשים וגברים שפועלות ופועלים יחד מתוך שיתוף, בלי היררכיה ובעולם בו יש מקום לכולן ולכולם.